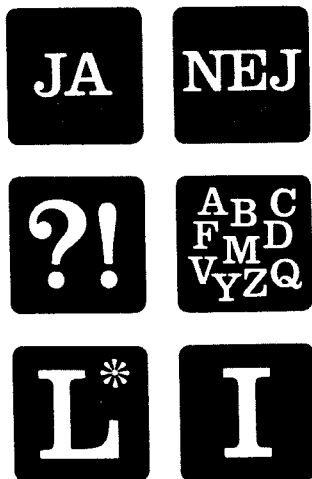

Folketingets partier har taget initiativ til denne tryksag, der giver en oversigt over nogle af de problemer og synspunkter, som har været fremme i forbindelse med folketingets behandling af Danmarks tiltræden af EF-pakken (Europæisk Fælles Akt). Hensigten er, at folketingets partier hver for sig belyser de vigtigste spørgsmål og de fremførte argumenter som supplement til den oplysningsvirksomhed, som finder sted i aviser, radio og TV. Resultatet af folkeafstemningen vil være vejledende for folketingets videre behandling af sagen.

Udgiver: Folketinget.
Folketingets præsidium bestående af folketingets formand Svend Jakobsen (S), 1. næstformand Knud Østergaard (KF), 2. næstformand Povl Brøndsted (V), 3. næstformand Lilli Gyldenkilde (SF) og 4. næstformand Ole Vig Jensen (RV) har fungeret som redaktionskomité.
Ansvarshavende redaktør: Helge Hjortdal.

Februar 1986.

Vælgerne og

EF

-pakken

Under drøftelserne i folketinget er der fremkommet stærkt varierende synspunkter om EF-pakken (Europæisk Fælles Akt) og dens betydning for Danmark, og om Danmark bør tiltræde denne akt. Forhandlingerne i folketinget har især drejet sig om 4 hovedspørgsmål:

Det indre marked,
Miljø, arbejdsmiljø samt forbrugerbeskyttelse,
Europa-Parlamentet,
Det udenrigspolitiske samarbejde (EPS).

Den Europæiske Fælles Akts tekster kan fås af interesserede ved henvendelse til posthuse, biblioteker og kommunekontorer.

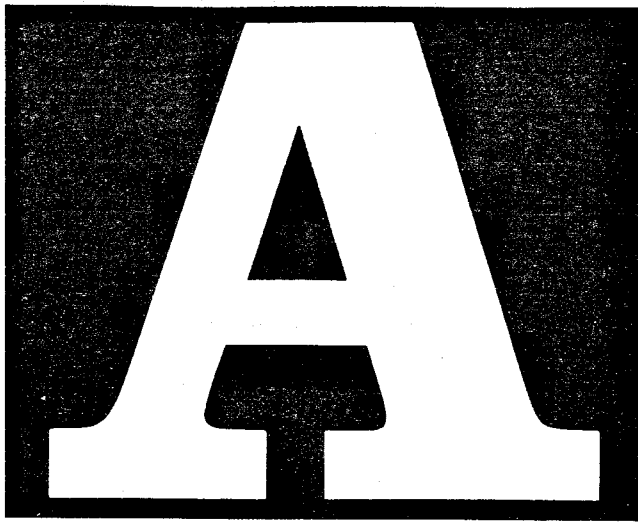
Indlæggene fra folketingets partier i denne tryksag vil forhåbentlig medvirke til, at den enkelte borger får et bedre grundlag for sin stillingtagen på folkeafstemningsdagen torsdag den 27. februar 1986.

Indholdsfortegnelse

Indlæg fra de politiske partier	Side
A Socialdemokratiet	4
B Det radikale venstre	5
C Det konservative folkeparti	7
D De frie demokrater	8
F Socialistisk folkeparti	10
M Centrum-demokraterne	11
Q Kristeligt folkeparti	13
V Venstre, Danmarks liberale parti	14
Y Venstresocialisterne	16
Z Fremskridtspartiet	17
L* Leksikon	19
I Information	20

Socialdemokratiet

Et skridt mod unionen – stem nej

Der er flere vigtige grunde til, at socialdemokratiet anbefaler vælgerne at stemme nej til Europæisk Fælles Akt (EF-pakken) den 27. februar.

Den vigtigste grund er, at EF-pakken er et første skridt henimod en europæisk union, der vil betyde, at stadig flere afgørelser om danske forhold skal træffes i EF.

Socialdemokratiet lovede ved folkeafstemningen i 1972, at vi ikke ville gå med til at give institutionerne i EF mere magt, og det er det løfte, vi fastholder ved at sige nej.

Vi vil ikke give dansk bestemmelsesret fra os, hverken helt eller delvis.

Ifølge EF-pakken er der to områder, hvor Danmark fratages indflydelse til fordel for EF.

For det første får EF-Parlamentet mere magt. Dette parlament, som efter vores opfattelse er og skal vedblive at være et debatforum, får nu mulighed for at gribe direkte ind i beslutningerne i EF. Gennem de nye regler kan EF-Parlamentet alene eller ved samarbejde med bare et enkelt medlemsland forrykke en lang række beslutninger.

Det er ikke nogen tilfældighed, at EF-Parlamentet netop i denne måned har drøftet en plan for, hvordan Parlamentet – senest om tre år – kan få ret til at lovgive om danske forhold hen over hovedet på folketinget.

Det andet område, hvorpå Danmark mister indflydelse, drejer sig om afgørelser i EF's Ministerråd, hvor hvert land har ét medlem.

Her er det i øjeblikket sådan, at alle lande skal være enige, hvis man skal fjerne de hindringer, der er for den

frie handel over grænserne. Efter forslaget i EF-pakken skal dette princip om enstemmighed fjernes og erstattes af flertalsafgørelser i Ministerrådet.

Dette indebærer en klar risiko for, at Danmark kan blive nedstemt i sager, hvor andre lande mener, at Danmarks miljø- og arbejdsmiljøregler er for skrappe.

Danmark kan imidlertid få en undtagelse fra reglen og gennemføre sine egne regler. Men det skal påses af EF-Kommissionen, at de ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemslandene. Hvis Kommissionen kommer til det resultat, at det er de, kan den indbringe Danmark for en hurtigtarbejdende domstol. Giver den Kommissionen ret, må Danmark opgive sin lovgivning på dette område.

Også de andre lande kan indbringe vore regler for Domstolen.

Der går altså hul på vores selvbestemmelsesret.

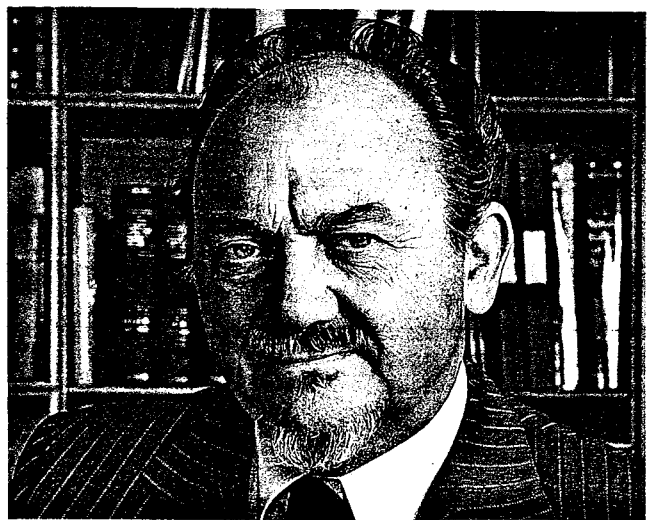
Socialdemokratiet er tilhænger af den frie handel. Men det er aldeles afgørende for os, at vi kan bevare og udbygge vor miljø- og arbejdsmiljøpolitik.

EF vil bestemme over skatterne

Det er også meget vigtigt, at vælgerne ved, at der er meget stærke ønsker i EF om at ensrette lovgivningen i medlemslandene. EF-Kommissionen har allerede foreslået en ensretning (harmonisering) af lovgivningen om omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter. Alle kan vist regne ud, hvad det vil betyde, hvis EF skal bestemme skatteforholdene her i landet.

Hele EF-pakken bindes sammen af den såkaldte Europæisk Fælles Akt, der dels er en omgang flotte ord, men som også rummer en klar hensigt. Skriver vi under på den, skriver vi under på en protokol om, at vi efterhånden vil være med til at danne unionen. Når vi ved, hvad borgerlige partier herhjemme og også EF-Parlamentet lægger i den betegnelse, må vi være meget betænkelige. Det er simpelt hen den stærkt dominerende union, som vi er klart imod.

Vælgerne skal også tage stilling til det udenrigspolitiske samarbejde mellem EF-landene (EPS). Dette

samarbejde har hidtil fungeret uden særlige regler, men nu ønsker man reglerne skrevet ned i en traktat. Lande uden for EF kan i dag inddrages i samarbejdet, men det bliver vanskeligere med en traktat. Heri tales nemlig kun om EF-lande. Herved fastlåses samarbejdet.

Regeringen er gået for langt

Det skal siges helt klart, at en socialdemokratisk regering aldrig ville være gået så langt i forhandlingerne med de øvrige EF-lande, som regeringen og udenrigsministeren er gået.

Socialdemokratiet har hele tiden, lige siden EF-topmødet i Milano, advaret regeringen imod at gå ind for noget, der flytter beslutningsretten fra Danmark til EF.

Det vil være naturligt for vælgerne at spørge socialdemokratiet: ja men er der da slet ikke noget godt i EF-pakken?

Det er der. Vi mener som tidligere nævnt, at så mange hindringer som muligt for den frie handel skal fjernes. Men den slags bør ske i enighed mellem landene. Ellers risikerer vi, at de andre hen over hovedet på os træffer beslutninger om kemikalier, tilsætningsstoffer i madvarer og meget andet, uden at vi kan modsætte os dette.

Vi vil samarbejde, men vi vil ikke dikteres af andre lande. Retten til at sige nej var netop begrundelsen for, at så mange i 1972 kunne stemme for, at vi skulle være med i EF.

For Socialdemokratiet er folkeafstemningen alene et spørgsmål om ja eller nej til Europæisk Fælles Akt (EF-pakken). Her siger vi NEJ, fordi pakken er et skridt i den gale retning i det EF-samarbejde, vi i øvrigt er tilhængere af.

Realiteten er også, at hvis EF-landene vil samarbejde mere end hidtil – og det er i høj grad ønskeligt – kan det gøres inden for de traktater, der allerede findes.

Hvis den politiske vilje er til stede, kan landene i fællesskab forbedre vilkårene for deres befolkninger. De kan inden for de nuværende traktater samarbejde om at skabe nye arbejdspladser, udvikle ny teknologi, fordele arbejde og fritid på en bedre måde og sammen bekæmpe den stadig stigende forurening. Miljøpolitikken kan virkelig sættes i højsædet, hvis der er politisk vilje.

Det er derfor også helt forkert, når regeringen siger, at et nej vil betyde, at Danmark bliver smidt ud af EF. Læg mærke til, at det kun er den danske regering, der siger sådan. De andre lande ønsker selvfølgelig, at Danmark er med i EF, fordi vi er en værdifuld partner at samarbejde med.

Tro ikke på skrækkampagnen.

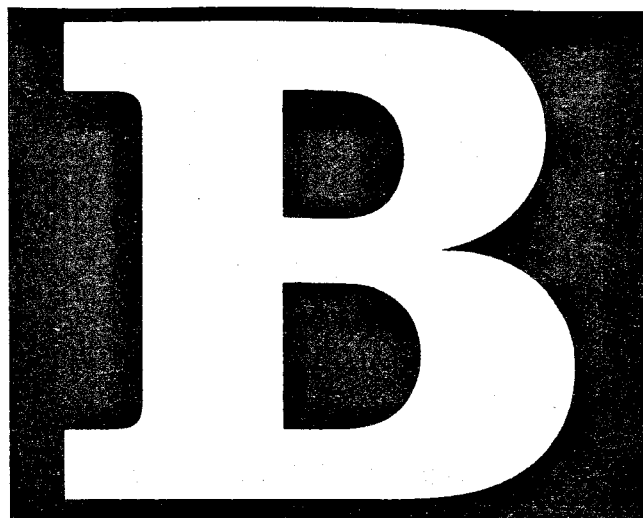
Den sidste chance

Folkeafstemningen er måske den sidste chance for at stoppe en udvikling, alle bør kunne se faren ved.

Siger vi ikke nej til EF-Parlamentets salamipolitik nu, vil unionen blive gennemført skridt for skridt.

Er vi først ude på glidebanen, går det stærkt.

Derfor: Stå fast. Stem NEJ.

Det radikale venstre

Det radikale venstre og EF-pakken

Traktatfæstelse af det udenrigspolitiske samarbejde er en vigtig del af EF-pakken. Denne del af EF-pakken er det radikale venstre imod. Da pakken er en helhed, siger den radikale folketingsgruppe derfor nej til pakken. Det er ikke nogen overraskelse. I god tid før afslutningen af forhandlingerne meddelte den radikale folketingsgruppe, at den ikke kunne acceptere traktatfæstelsen af det udenrigspolitiske samarbejde. Det var ikke en pludselig indskydelse, men en velovervejet holdning, som gang på gang er kommet til udtryk fra radikal side.

EF-pakken om udenrigspolitik

Bestemmelserne om det udenrigspolitiske samarbejde findes i artikel 30 i EF-pakken.

Det siges heri bl.a., at EF-landene skal

- „informere og konsultere hinanden om ethvert udenrigspolitisk spørgsmål af generel interesse“
- „i sin stillingtagen og i sine handlinger fuldt ud tage de øvrige medlemslandes holdninger i betragtning“
- „sikre den gradvise udvikling og fastlæggelse af fælles principper og målsætninger“
- „bestræbe sig på at undgå enhver handling eller stillingtagen, der kan skade deres (medlemslandenes) effektivitet som en samlet kraft i internationale anliggender eller inden for internationale organisationer“.

I artikel 30, stk. 6, hedder det, at EF-landene „finder, at et snævrere samarbejde i spørgsmål vedrørende den europæiske sikkerhed vil kunne yde et væsentligt

bidrag til udviklingen af Europas identitet i udenrigspolitiske spørgsmål". Det siges videre, at EF-landene „er besluttet på at bevare teknologiske og industrielle betingelser, der er nødvendige for deres sikkerhed“.

Hvorfor er det radikale venstre imod?

1. Traktatfæstelsen tilkendegiver, at udenrigs- og sikkerhedspolitik skal have større vægt i det fremtidige samarbejde. Der er i andre medlemslande et klart ønske om, at denne del af samarbejdet skal opprioriteres.

Det vil ske.

Ikke nødvendigvis hurtigt og i store spring, men gradvis og sikkert.

Det er det, der er hensigten.

Danmark kan ikke påtvinges beslutninger, som vi er imod, men større vægt vil blive lagt på den europæiske samordning af udenrigspolitikken. Det vil i fremtiden begrænse vore handlemuligheder.

Vi finder det afgørende, at Danmark kan forholde sig så frit som overhovedet muligt til udenrigspolitiske begivenheder og udviklinger, vi i dag ikke kender.

2. Sikkerhedspolitikken inddrages nu tydeligt i EF-arbejdet. Det fremgår af selve traktaten.

Der åbnes her for en gradvis inddragelse af sikkerhedspolitiske emner i større målestok. Danmark vil få svært ved at modsætte sig dette, selv om det hidtil har været opfattelsen i Danmark på tværs af partiskel, at det ikke var en dansk interesse og burde undgås. Det er en kendsgerning, at den danske regering kun nødtvunget er gået med til denne del af pakken. Europa-Parlamentet vil blive fuldt inddraget i det udenrigspolitiske samarbejde.

Det nordiske samarbejde

Det radikale venstre finder, at Danmark som medlem af EF har en ganske særlig forpligtelse til at fastholde og udbygge det nordiske samarbejde, der skal sikres høj prioritet i dansk udenrigspolitik.

Den danske regering har afgivet en særlig erklæring om det nordiske samarbejde, hvori det hedder, at „den

danske regering konstaterer, at indgåelsen af EPS-traktaten ikke påvirker Danmarks deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde“.

Erklæringen udtrykker uden tvivl et udbredt ønske i Danmark om, at det europæiske udenrigspolitiske samarbejde ikke skal fjerne os fra det nordiske samarbejde. Det er en vigtig erklæring – hvis den vel at mærke tages alvorligt af skiftende danske regeringer.

Det radikale venstre vil under alle forhold se det som en hovedopgave at holde danske regeringer fast på denne erklæring. Det kan blive svært nok.

Det indre marked, miljøet og EF-Parlamentet

EF-pakken indeholder vigtige nye bestemmelser om udviklingen af det indre marked. Der åbnes mulighed for, at EF's Ministerråd med kvalificeret flertal kan vedtage direktiver, der letter samhandelen. Hvis der vedtages sådanne direktiver, kan det enkelte land selvstændigt fastsætte strengere krav til sundhed, miljø og arbejdsmiljø. Retten hertil er direkte nedskrevet i traktaten – og det er nyt. Domstolen kan kun omgøre nationale, strengere bestemmelser, hvis de er udtryk for misbrug, det vil sige skjult beskyttelse af den hjemlige industri.

EF-Parlamentet skal for fremtiden høres to gange i stedet for én. Det kan forsinke beslutninger, men det betyder ikke, at EF-Parlamentet får magt til at vedtage noget. Parlamentet er fortsat rådgivende.

Vetoretten – retten til for hvert enkelt land at modsætte sig en beslutning – er ikke berørt af EF-pakkens nye bestemmelser.

Hverken bestemmelserne om det indre marked, miljøet eller EF-Parlamentet har begrundet et radikalt nej til pakken. Meningen med EF er jo netop at lette samhandelen, og det sker på en måde, der traktatfæster det enkelte lands ret til at fastsætte strengere nationale bestemmelser.

Klart standpunkt – frie meninger

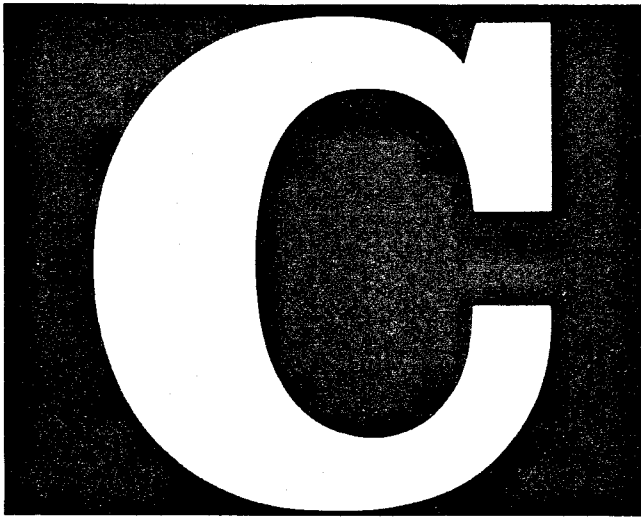
Det radikale venstre siger nej til EF-pakken, fordi den indeholder regler for udenrigs- og sikkerhedspolitik, der er i modstrid med et radikalt syn på EF's fremtidige udvikling. Ikke alle radikale er enige i denne konklusion. I det radikale venstre har vi forståelse for og respekterer, at radikale vælgere og tillidsfolk ud fra en personlig vurdering når til et andet synspunkt.

At være radikal vælger eller være medlem af det radikale venstre er ikke det samme som at være udstyret med en facitliste med færdige svar. Specielt ikke ved en folkeafstemning, hvor der netop spørges efter den enkeltes egen mening.

Det radikale venstre opfordrer til stor valgdeltagelse. Efter radikal opfattelse bør folkeafstemningen reelt være bindende. Det er derfor vigtigt, at så mange som muligt afgiver deres stemme.

Niels Helveg Petersen

PS! 8 medlemmer af den radikale folketingsgruppe anbefaler et nej til EF-pakken, 2 medlemmer af gruppen anbefaler et ja.

Det konservative folkeparti

Danmark får større gavn af Europa

*Ved Knud Østergaard
formand for den konservative
folketingsgruppe*

Vi er både unge og ældre i den konservative folketingsgruppe. Kvinder og mænd fra alle egne af landet. Vi er 43.

I disse dage taler vi meget om EF og „pakken“ med dem, vi omgås derhjemme. Det er folk, hvis arbejde og indkomst ofte sikres af eksport til Europa. Her i landet har vi mange små og mellemstore virksomheder, og de klarer sig fint mod de store udenlandske.

De vil klare sig endnu bedre, når de nye bestemmelser i EF-pakken træder i kraft. Så bliver der nemlig sat en stopper for de hindringer, som nogle lande lægger i vejen for danske varer.

Vi tror, de fleste lønmodtagere kan se, hvad det betyder for beskæftigelsen og den sociale velfærd, at vi kan sælge mere til EFs indre marked, lige fra døre til tandlægebor, fra køleskabe til brændeovne og elektronisk udstyr.

Vi ved, at beskæftigelsen er afgørende for de unge, men det er også dem, der går mest op i miljøet. Ren luft og rent vand, friske skove og god jord. Det er noget, vi kun kan sikre os, hvis andre ikke sender røg og snavs ind over os.

Derfor er det godt, at EF-pakken lægger op til stærkere miljøkrav i hele Europa. Og det er godt, at vi

kan blive ved med at fastsætte de krav, som vi selv skal leve op til.

Nu er EF-pakken jo andet end bedre beskæftigelsesmuligheder og bedre miljø, selv om det er langt det vigtigste for os.

EF-pakken har også et afsnit om det udenrigspolitiske samarbejde. Det bliver ikke ændret, men det bliver fastlagt skriftligt. Det er betryggende for de små lande med supermagterne Sovjet og USA på hver side.

Der er taget særligt hensyn til, at vort samarbejde med de andre nordiske lande fortsætter som hidtil. Vi er en bro til Europa, som vore nordiske brødrefolk ikke ønsker svækket.

Europa-Parlamentet får en ekstra mulighed for at give råd i visse sager.

Ærlig talt, det er da en fordel, at de folkevalgte kan få Ministerrådet til at tænke sig om en gang mere.

Vi hører mange spørgsmål rundt omkring, og der er også kommet nogle ting frem i aviserne, i radio og TV, som mange sikkert gerne vil have uddybet.

Her er svar på nogle af de væsentligste spørgsmål:

– Gavner EF Danmark?

– Ja. Uden EF ville vi gå glip af milliardindtægter – især i landbrug og fiskeri. Kronen ville være mindre værd – og priserne tilsvarende højere. Vi ville få større arbejdsløshed uden EF.

– Hvad forstår man ved det teknologiske samarbejde?

– Det er EF-pakkens nye regler om at forske og indføre ny teknik. Så kan europæiske og danske virk-

somheder bedre klare konkurrencen med f.eks. USA og Japan.

- Hvad er veto-retten?

- Veto-retten er ethvert lands ret til at sige nej til en afgørelse i EF, der strider mod en vigtig national interesse. Veto-retten bevares uændret.

- Tager pakken hensyn til forbrugerne?

- Der bliver mere konkurrence og derved lavere priser. Det nye tekniske samarbejde vil også bringe priserne ned. Danmark laver fortsat sin egen forbrugerlovgivning.

- Hvorfor er venstrefløjen imod pakken?

- Venstrefløjen er imod EF og ved, at et nej til pakken kan være det første skridt til, at vi forlader EF.

- Hvad sker der, hvis vi siger nej?

- Så står vi alene. Vi mister indflydelse, og der bliver taget mindre hensyn til danske interesser. Vi går glip af store indtægter, og resultatet kan blive stor ledighed, højere priser og lavere levestandard for os alle.

- Hvad betyder EF-pakken for dem uden for erhvervslivet?

- Offentligt ansatte, pensionister og andre, som har deres indkomst fra stat og kommune, vil få bedre vilkår, når erhvervslivet tjener mere ind til landet.

- Skal Europa-Parlamentet nu bestemme?

- Nej. Parlamentet har ret til at blive hørt, som nu. I visse tilfælde skal det høres to gange. Men det er stadig vore ministre og vort folketing, der har den endelige afgørelse.

- Fører et ja ikke til en union?

- Nej. Det påstod EF-modstanderne også forud for folkeafstemningen om Danmarks indmeldelse i EF i 1972. Med EF-pakken afgiver vi ikke yderligere „suverænitet“ (selvbestemmelsesret).

- Hvorfor kan de andre lande ikke forstå, hvis vi siger nej?

- Fordi de føler, at der er taget særligt hensyn til Danmark, da pakken blev forhandlet.

★ ★ ★

Vi håber, at vi har kunnet hjælpe til en bedre forståelse af EF-pakken - den pakke, som Danmark selv har været med til at udforme, så den bliver til størst mulig gavn for os.

Vi vil varmt anbefale, at man stemmer ja. Det er langt det sikreste.

De frie demokrater

Danmark beholder sin selvstændighed

Vi afgiver ikke suverænitet

Efter et JA:

Det indre marked - dvs. de 12 EF-lande under ét - får lettere ved at fungere som et fælles hjemmemarked. Fordi man fjerner endnu en række hindringer for den frie handel tværs over grænserne. Hindringer, som specielt rammer et land som Danmark med mange små og mellemstore virksomheder. Hindringer, som lægger ca. 10 procent på varernes pris, og som begrænser den danske eksport.

Efter et JA:

De 12 EF-lande rådfører sig med hinanden om vigtige udenrigspolitiske spørgsmål. Det er de nu traktatligt forpligtet til. Men hvis der ikke kan skabes en fælles holdning, er ethvert land fortsat frit stillet. Ideen er, at 320 millioner EF-borgere taler med større vægt end hvert land for sig. Ikke mindst i Øst-Vest-forholdet.

Det nordiske samarbejde om udenrigspolitik fortsætter uændret. Det er nu udtrykkeligt fastslået, at det politiske samarbejde ikke begrænser Danmarks forhold til de andre nordiske lande.

Efter et JA:

Parlamentet vil få ret til at blive hørt to gange, før Ministerrådet træffer den endelige beslutning.

De frie demokrater: Giv Europa og Danmark en chance

Vi siger JA: Fordi EF er fremtiden for vore børn og unge

Ole Maisted
MF
Christiansborg
1240 København K

Vi siger JA

Siger De ja til at få flere oplysninger hos os - så ring eller skriv.

01-39 55 20	05-76 12 46
01-75 56 08	06-32 63 55
02-99 22 17	07-13 22 29
03-58 42 19	08-14 17 00
03-75 43 73	09-10 51 71
03-77 35 90	09-96 29 88
04-45 06 32	09-97 80 98
04-45 63 21	

Efter et JA:

EF vil komme til at fungere hurtigere og mere smidigt, fordi man i visse spørgsmål ikke længere vil kræve total enighed. Det vil være nok med et kvalificeret flertal.

Et ja vil f.eks. betyde, at der kan indføres en maksimumsgrænse for bilos i EF, fordi et kvalificeret flertal beslutter det. Men samtidig vil vi i Danmark kunne sætte grænsen så lavt vi vil, fordi ethvert land får fri adgang til at indføre strengere nationale miljøregler.

Efter et JA:

For første gang indsættes et afsnit i traktaten om forskning og teknologi. Det vil styrke det fremtidige EF-samarbejde om udnyttelsen af de nye teknologier til gavn for produktion og beskæftigelse.

Efter et JA:

For første gang indføres der et afsnit om miljø i Rom-Traktaten. Det sker for at bevare, beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet, for at bidrage til beskyttelse af folkesundheden og for at sikre, at naturens ressourcer udnyttes fornuftigt.

Efter et JA:

For første gang indføres der et afsnit om arbejdsmiljø i Rom-Traktaten. Det sker for at beskytte arbejdernes sikkerhed og sundhed.

Efter et JA:

Vi har flere muligheder for at bevare og øge antallet af produktive arbejdspladser.

Efter et JA:

Ethvert EF-land har veto-ret i alle spørgsmål.

Med venlig hilsen

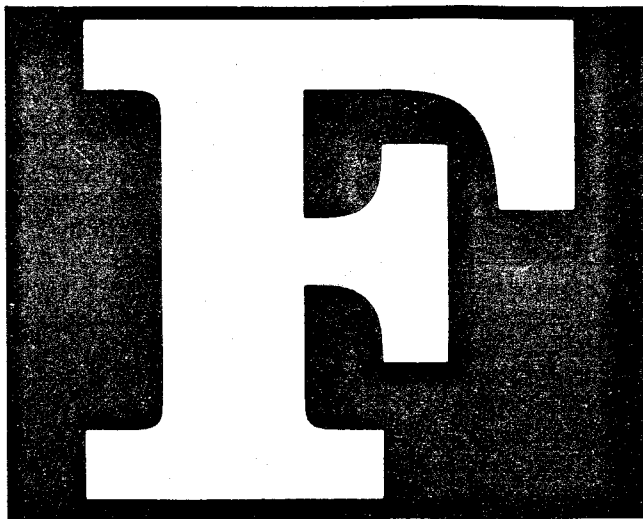
MF
De frie demokrater

år
d.
en
om
nå
er
en

ge
igt
les
at
nd

et-
let
ld

før

Socialistisk folkeparti

SF siger nej til hele EF-pakken

Et flertal i Folketinget har sagt nej til Den Europæiske Fælles Akt (EF-pakken). Det betyder, at regeringen er i mindretal. Dermed burde EF-pakken efter SF's mening være afvist. Regeringen har ikke villet bøje sig for flertallet. Derfor får vi nu en såkaldt vejledende folkeafstemning.

SF har stemt for folkeafstemningen, og vi opfordrer derfor befolkningen til at bekræfte Folketingets nej.

SF siger nej til hele EF-pakken, fordi den er et skridt henimod en EF-union, selv om udenrigsministeren har fået lov til at bruge ordet „sammenslutning“ i den danske tekst.

Fuld fart på harmonisering

Hovedideen i de mange forslag i EF-pakken er, at der nu skal fuld fart på harmoniseringen af EF-landenes love. Alt, hvad der hindrer kapitalens frie bevægelighed, skal væk for at skabe det indre marked, som de borgerlige partier taler så varmt om.

Den borgerlige regering har allerede solgt ud af Danmarks økonomiske handlefrihed, da den gjorde det muligt for udlændinge at opkøbe danske obligationer. Pakken lægger op til yderligere liberaliseringer inden for de næste få år. Danmark bliver ført ind på en vej, der fratager os retten til at føre selvstændig valutapolitik, kreditpolitik og rentepolitik.

EF-Kommissionen har lavet en detaljeret plan for alle de områder, hvor man inden udgangen af 1992 vil have ens regler. Der er over 300 forslag. De går lige fra ensartede regler for tilsætningsstoffer i fødevarer til

fælles regler om sikkerhedsudstyr på arbejdspladserne, fra fjernelse af hindringer for salg af medicin til en koordinering af regler om reklame-TV.

Mange af forslagene vil berøre arbejdsmiljø, miljø og forbrugerbeskyttelse – enten direkte eller indirekte. Der er tale om en konflikt mellem miljøhensyn og hensynet til den frie konkurrence.

Realiteten er, at miljøet kommer i fare.

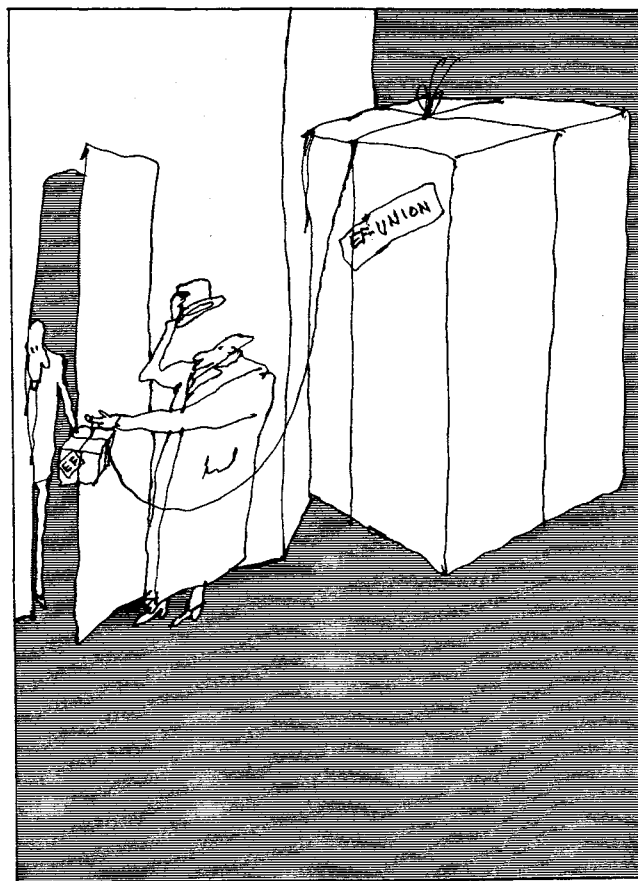
Udenrigsministerens såkaldte „miljøgaranti“ er ikke nogen garanti. Hvis der havde været tale om en virkelig garanti, havde Danmark uden omsvøb fået ret til selv at bestemme. Men det modsatte sker. Hvis EF-pakken gennemføres, kan vi stemmes ned af andre lande, og hvis vi alligevel vil prøve at fastholde bedre regler, vil miljøet i Danmark i sidste instans afhænge af EF-Domstolens kendelser.

Vetoretten begrænses

Pakken betyder, at Danmark ikke længere vil kunne forhindre gennemførelse af forslag om ens regler, der er dårlige for os. Denne mulighed har hidtil eksisteret en del steder i Rom-Traktaten.

Hvis pakken bliver vedtaget, vil vi i stedet kunne blive stemt ned. Danmark har 3 stemmer ud af 76 i Ministerrådet, og der skal 23 stemmer til for at hindre, at et forslag bliver vedtaget.

Samtidig skal EF-Parlamentet have mere magt. Det skal godkende Ministerrådets beslutninger – og kan

Tegning: Per Marquard Otzen

erne,
l en
jø og
ekte.
a og
ikke
relig
lv at
cken
e, og
; vil
dom-

inne
er er
et en
inne
76 i
ldre,

Det
kan

foreslå ændringer eller forkaste dem. Godt nok har Ministerrådet (endnu) det sidste ord, men EF-Parlamentet bliver en regulær magtfaktor. I EF-Parlamentet har Danmark 16 stemmer ud af 518.

EF-pakken betyder altså, at unionsprocessen skal sættes i gang for alvor. Vi kommer ud på en glidebane, som først slutter, når alle væsentlige beslutninger om Danmarks politik skal tages af forsamlinger, hvor Danmark har henholdsvis 3 ud af 76 og 16 ud af 518 stemmer.

Ved at traktatfæste det udenrigspolitiske samarbejde forpligter Danmark sig til forhåndskonsultationer med de øvrige EF-lande.

Det sikkerhedspolitiske inddrages langt kraftigere, og det traktatfæstes, at samarbejdet kun er for EF-medlemmer. Det nordiske samarbejde køres dermed ud på et sidespor.

Forureningen kender ingen grænser

Danmark og de øvrige nordiske lande rammes hårdt af forurenende stoffer, som nordgående havstrømme fører herop fra de nærmeste EF-landes og Østeuropas industrier. Skovdød og døde søer ligger som skræmmende advarsler til os om at standse den grænseoverskridende luftforurening.

EF har i praksis vist sig at være en bremse for de nødvendige fremskridt. Miljøfremskridt i Europa vindes i praksis i det bredere samarbejde, der udføres i forskellige konventioner indgået mellem lande fra både Østeuropa, EF og Norden.

Ja eller nej

Ja er et stærkt ord. SF siger ubetinget ja til internationalt samarbejde, når det bygger på ligeværdige og selvstændige stater. Vi skal ikke være os selv nok.

SF siger også ja til de mange græsrodder, der kæmper for en helt anden prioritering i vort samfund til fordel for miljøet og de svageste. – Og SF siger ja til decentralisering og selvforvaltning på et solidarisk grundlag.

Men EF-pakken trækker i en helt anden retning. Den vil i stedet støtte Industrirådets argumenter for ikke at gøre noget ved arbejdsmiljø og miljø. Den vil støtte den borgerlige regerings liberalisering af økonomien, og den vil støtte centralisering og fjernstyre.

Det er derfor, SF anbefaler et nej.

Nej til EF-pakken

Og et nej vil også være en afvisning af regeringens pression og pengemagtens forsøg på at købe sig til sin vilje.

I SF føler vi os overbevist om, at der i befolkningen er et flertal, der er imod en EF-union. Lad jer ikke skræmme af truslerne. De er helt tomme. Alle modstandere af unionen må stemme nej. Både de, der ellers er EF-tilhængere, og de, der – ligesom SF – er modstandere af EF.

Vi må standse glidningen henimod unionen, inden den for alvor kommer. Det kan vi gøre ved at sige nej til EF-pakken.

Det er det, folkeafstemningen handler om.

Centrum-demokraterne

Følg CD – sig ja til Europa-familien

JA – uden frygt

I tiden op til folkeafstemningen i 1972 søgte EF-modstanderne at skræmme vælgerne til at stemme nej ved at fremsætte uhyrlige påstande om følgerne af dansk tilslutning. Tiden har vist, at dette var falsk propaganda.

Nu fortsætter modstanderne i samme spor. På ny truer man med, at vi vil tabe vor selvstændighed, at vi vil miste forbindelsen til Norden, at vi skal styres fra Bruxelles osv. Man taler også om, at et JA til pakken betyder, at vi „kommer ind på en glidebane“, og at vi ikke selv kan bestemme, hvor vi skal ende. Dette er direkte usandt; enhver beslutning om at overdrage beføjelser fra folketinget til EF kræver en folkeafstemning. Ethvert nok så lille skridt i den retning skal altså godkendes af et flertal af vælgerne.

JA til et virkeligt fællesmarked

I 1972 stemte 2/3 af de danske vælgere for tilslutning til „fællesmarkedet“. Siden har vi måttet konstatere, at et sådant fællesmarked ikke er blevet realiseret. Gang på gang har bl.a. danske virksomheder klaget over, at forskellige indskrænkninger i andre EF-lande skabte hindringer for den frie eksport til disse lande af vore produkter. Tillige har det været dyrt – og for små virksomheder ofte uoverkommeligt – at skulle fremstille en vare i mange forskellige udgaver, fordi kravene var forskellige fra land til land. Gang på gang har danske politikere herhjemme og i EF-Parlamentet klaget over, at der ikke blev grebet ind med fornøden

Otzen

hurtighed og kraft. Pakken indeholder nu nye regler for afstemning og for hurtige indgreb, der skal sikre, at det ikke varer år og dag, før der kan skrives ind mod de handelshindringer, som lokale myndigheder opstiller for at beskytte virksomheder i deres land mod konkurrence udefra; altså præcis hvad Danmark i årevis har krævet.

JA til miljøpolitik i EF

Overalt snakker man om miljø og forurening, og det er en overmåde vigtig sag. Men intet land kan på egen hånd løse problemerne.

Det er den samlede indsats i alle EF-lande mod forurening, der tæller. Derfor skal De sige JA til EF-pakkens skærpede krav til den fremtidige fællesskabspolitik på dette område.

Det er indlysende, at Danmarks afhængighed af eksportindtægter vil gøre det besværligt, ja måske umuligt at gennemføre strenge bestemmelser om virksomheders forurening af naturen, såfremt vi ikke har sikkerhed for, at andre landes konkurrerende virksomheder får stillet lige så strenge krav i deres land.

JA til rådgivende EF-Parlament

EF-Parlamentet er meget forskelligt fra folketinget og de andre landes parlamenter. Vores nationale parlamenter har meget stor indflydelse. Disse bestemmer, hvem der skal være minister, og træffer beslutninger om alle lovforslag.

EF-Parlamentet er fremdeles kun *rådgivende*. Intet i EF-pakken ændrer EF-Parlamentets rolle som rådgivende instans. Alle beslutninger om fælles lovgivning i EF-landene træffes i Ministerrådet – ministre, som er valgt af de 12 medlemslande.

JA til dansk medansvar og medindflydelse

Et vigtigt afsnit i pakken omhandler EF-landenes politiske samarbejde. Der er intet nyt i den tekst, som her indføres i traktaten. I praksis har ministrene i mange år handlet efter de her givne regler. Men de nye traktatlige bestemmelser er først og fremmest et glædeligt bevis for, at samarbejdsånden mellem EF-landene har gjort gode fremskridt i årene siden Danmarks indtræden i 1973. Og netop for Danmark spiller det en stor rolle, at EF-landene kan enes om at optræde i fællesskab. Kun herved kan Danmark overhovedet opnå lidt indflydelse på verdenspolitikken.

Hvad Danmark mener om den verdenspolitiske udvikling gør næppe indtryk ret mange steder på kloden, ja, et flertal af Jordens befolkning aner måske knap nok, at Danmark eksisterer. Men EF kender man – og EF nyder stadig stigende agtelse.

Et JA til pakken betyder en bekræftelse af Danmarks vilje til at tage medansvar for verdenspolitikken.

JA til vestligt samarbejde

CD anser det for et politisk hovedmål at bevare Danmarks tilknytning til den vestlige verden. Af al magt advarer vi imod at gøre Danmark neutralt i sin stillingtagen til Øst/Vest-modsætningerne.

For CD er EF og NATO to sider af samme sag. Danmarks sikkerhed kræver et forsvarsberedskab og en tilslutning til et vestligt forsvarsfællesskab, som gør det uhyre svært for en angriber at true vort land militært.

Men også økonomisk må vi sikre os. Danmark er alt for lille og alt for afhængig af udenlandske råvarer til, at vi kan optræde som selvstændig enhed i verdensøkonomien. Vi må gå i forbund med andre. Nøgternt må vi erkende, at hvis vi ikke holder fast i det vestlige samarbejde, tvinges vi før eller senere ind i *de østlige landes økonomikreds*. Ikke blot er det ensbetydende med betydelig nedsat levestandard – altså i retning af den fattigdom, der i dag råder i Østlandene. Men tillige vil en sådan udvikling før eller senere true vor *politiske selvstændighed*.

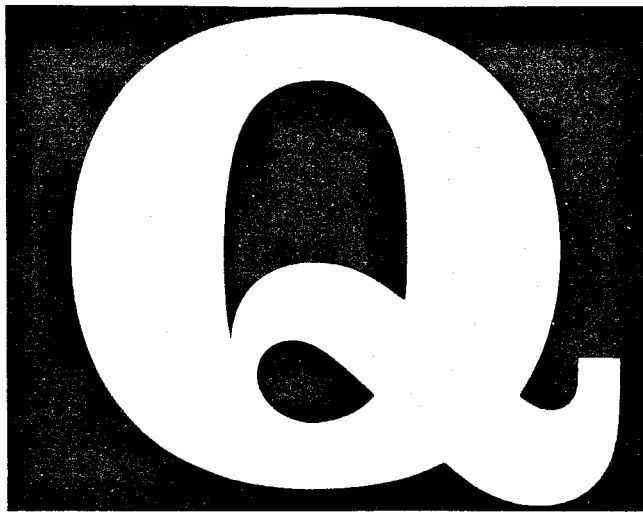
Et JA til EF-pakken er et signal til de øvrige vestlige lande om, at Danmark ønsker at bevare sin tilknytning til Vesten.

Gennem de seneste år har et flertal i folketinget fremtvunget en EF-politik, som har skadet Danmarks omdømme i de øvrige lande. Socialdemokratiske drillerier over for regeringen i markedsudvalget har ofte fremkaldt situationer, hvor de andre EF-medlemslande med forbavelse og en vis irritation har iagttaget Danmarks besynderlige krumspring.

For CD er EF andet og mere end en god forretning. Mindre end 1/5 af verdens nationer har en demokratisk styreform som vor; det er diktaturstyrer, der dominerer det meste af Jordens befolkning med deraf følgende undertrykkelse af den fri meningsdannelse og militær trussel imod de omliggende demokratier. Sammen med USA skal et enigt og stærkt demokratisk Vesteuropa skabe sikkerhed for, at den vestlige verdens politiske frihedsrettigheder og frie økonomi kan overleve og danne mønster for frihedselskende borgere i alle lande.

FØLG CD – SIG JA TIL EUROPA-FAMILIEN!

Kristeligt folkeparti

Skal jeg sige ja eller nej til EF-pakken?

Jeg tror, mange tumler med det spørgsmål. Nogle overvejer måske endog at blive hjemme den 27. februar. Mon ikke De ved nøjere eftertanke vil give mig ret i, at det er en dårlig beslutning. For bliver man hjemme, lader man jo de andre bestemme for én. Og det er i grunden ikke særlig rart. Selvfølgelig skal der stemmes! Men skal det så være et ja eller et nej? For at få afgjort det vigtige spørgsmål må vi ganske enkelt prøve at lukke pakken op.

Sådan ser pakken ud

Åbner vi pakken, ser vi, at den indeholder 4 små pakker:

1. Bedre miljø og arbejdsmiljø.
2. Det indre marked.
3. Europa-Parlamentets rolle.
4. Det udenrigspolitiske samarbejde (EPS).

1. Bedre miljø og arbejdsmiljø

Rom-Traktaten indeholder ikke et særligt afsnit om miljøpolitik. Det er en mangel. Men nu slås det udtrykkeligt fast, at EF på miljøområdet skal:

- bevare, beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet,
- bidrage til beskyttelse af menneskers sundhed,
- sikre, at naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt.

Det bliver EF's politik, at forureneren skal betale. Miljøpolitikken bliver en del af EF's samlede politik, så miljøhensyn kommer til at spille en stadig større rolle. Her er virkelig noget for ægte miljøvenner at glæde sig

over. EF opstiller mindstekrav på miljøområdet, men EF kan ikke forhindre, at det enkelte medlemsland indfører en bedre miljøbeskyttelse.

Efter krav fra Danmark får arbejdsmiljøet sin egen paragraf. Det vil fremme sikkerheden og sundheden på vore arbejdspladser. Målet er, at EF-reglerne bliver stadig bedre. Det opnås ved, at mindstekrav gennemføres gradvis ved en mere smidig afstemningsmetode i Ministerrådet. Og disse mindstekrav kan ikke forhindre, at det enkelte medlemsland indfører strengere krav til arbejdsmiljøet.

2. Det indre marked

Det har længe været et dansk ønske at få udbygget det, der kaldes „det indre marked“. For en dansk virksomhed giver det store fordele umiddelbart og uden omstillinger at kunne afsætte sin produktion på f.eks. det store tyske eller franske marked.

I 60'erne vedtog EF mange regler for at forbedre samarbejdet og forøge samhandelen landene imellem. Tolden blev afskaffet. Det var med til at skabe fuld beskæftigelse. Under 70'ernes økonomiske krise stagnerede samhandelen. Antallet af tekniske handelshindringer, der er mere eller mindre lovlige midler til at beskytte egen industri, voksede. Det gælder bl.a. en række nationale krav til varens udseende, indpakning, mærkning, godkendelse osv. Men vi må heller ikke

I EF-pakken er der virkelig noget for ægte miljøvenner at glæde sig over.

glemme besværligheder ved grænseovergange og nationale støtteordninger. Disse handelshindringer har været vanskelige at komme af med, fordi beslutninger om at fjerne dem kun kan ske ved enstemmighed i Ministerrådet. Der har næsten altid været et land, der havde en særlig fordel ved at beholde lige netop den handelshindring, der var på tale. Resultatet blev, at man blokerede for en fælles løsning.

Men betyder fælles løsninger ikke, at Danmark må give køb på vore høje kvalitetskrav vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø? Nej! Det er jo netop det geniale ved EF-pakken, at selv om handelshindringerne i fremtiden skal aftrappes ved brug af en mere smidig afstemningsmetode, får de enkelte medlemslande mulighed for at lave strengere miljøregler end flertallet – også hvad angår arbejdsmiljøet.

e sag.
o og en
gør det
litært.
er alt
rer til,
nsøko-
må vi
estlige
østlige
ydende
ing af
tillige
litiske

estlige
ytning

stinget
marks
drille-
ar ofte
slande
gttaget

stning.
cratisk
inerer
lgende
nilitær
en med
europa
litiske
eve og
lande.

LIEN!

3. Europa-Parlamentets rolle

Først vil jeg slå følgende kendsgerninger fast:

1. Veto-retten efter Luxembourg-forliget af 1966 står uantastet.
2. Danmark kommer ikke til at afgive suveræniteten.
3. Parlamentet får ikke beføjelser til at lovgive.
4. Parlamentet får heller ikke medbestemmelse i lovgivningsprocessen, fordi det ikke skal godkende EF-regler, og fordi det ikke kan standse et lovforslag.

Og hvad sker der så i grunden?

Der indføres en samarbejdsform, som giver Parlamentet bedre mulighed for at fremføre sine synspunkter. Ser vi bort fra, at Parlamentet kan forkaste budgettet og afsætte Kommissionen, er Parlamentet alene en rådgivende og ikke en lovgivende forsamling. Man hører Parlamentet, men det er Ministerrådet, der beslutter.

EF-pakken betyder, at der indføres en ekstra hørings- og rådgivningsret for Parlamentet. I anden omgang får Parlamentet ret til at stille forslag, inden Ministerrådet, som hidtil, træffer beslutning. Parlamentet får altså bedre mulighed end i dag for at give sine råd. Men der overføres ikke lovgivningskompetence fra Ministerrådet til Parlamentet. Og den nye samarbejdsform kommer kun til at gælde de områder, der er nævnt i EF-pakken. Det betyder, at f.eks. landbrugs- og fiskeripolitikken falder udenfor.

Det eneste punkt, hvor Parlamentet virkelig får større indflydelse, er spørgsmålet om optagelse af nye medlemmer og indgåelse af associeringsaftaler med lande uden for EF. Her bliver Parlamentet medbestemmende.

4. Det udenrigspolitiske samarbejde (EPS)

Flere er betænkelige ved EPS-traktaten, måske fordi der bruges store ord, som ikke er helt efter dansk smag. Noget, vi i øvrigt har hørt mange gange før. Men går vi til realiteterne, så ændres der intet ved den hidtidige praksis om at konsultere hinanden og derefter stå frit uden pligt til fælles standpunkt. Det nye er, at gældende praksis sættes på papir – med erklæret åbenhed for andre interesserede lande, ikke mindst Norge.

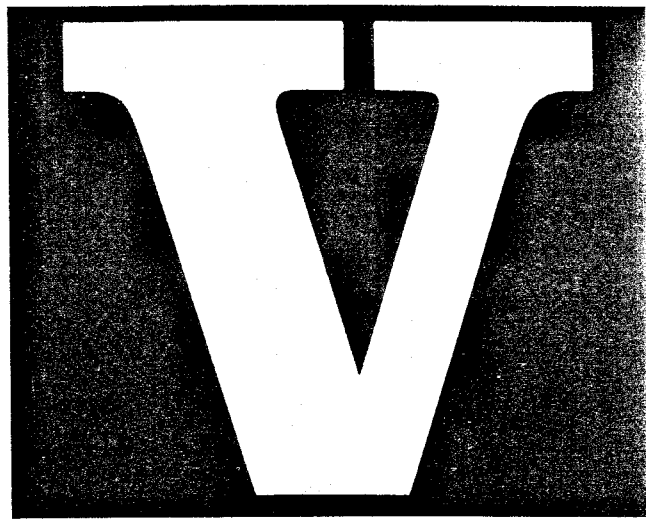
Men hvad så med Norden? Af hensyn til den nordiske forpligtelse skal vi ikke holde os tilbage. Bortset fra finske kommunister og enkelte ligesindede har der mig bekendt ikke været kritiske røster fra nordisk side over det danske EF-medlemskab. Og i den sidste tid har der lydt klare nordiske tilkendegivelser om betydningen af Danmark som nordisk brohoved til EF – også udenrigspolitisk. Af hensyn til Norden bør De sige JA til EF-pakken.

Ønsker De et bedre miljø – JA til EF-pakken.

Ønsker De et bedre arbejdsmiljø – JA til EF-pakken.

Ønsker De flere i arbejde – JA til EF-pakken.

*Flemming Kofod-Svendsen, MF
Landsformand, kristeligt folkeparti*

Venstre, Danmarks liberale parti

Venstre gennemgår de punkter i EF-pakken, som debatten drejer sig om

Den 27. februar skal vi sige JA eller NEJ til Danmarks fortsatte deltagelse i EF-samarbejdet.

Det er nemlig meget mere end blot selve „EF-pakken“, der spørges om.

Det er vigtigt, at hver enkelt vælger gør sig klart, hvor stort og vigtigt det reelle spørgsmål er.

Et dansk JA til „pakken“ er samtidig et JA til fortsat dansk deltagelse i det europæiske samarbejde. Det samarbejde, der har gavnet Danmark mere end de fleste andre europæiske lande.

Et dansk NEJ vil af alle vore europæiske partnere blive opfattet som et NEJ til fortsat dansk deltagelse i samarbejdet. Derfor vil et dansk NEJ til „EF-pakken“ starte en udvikling, som fører til, at *Danmark glider ud af EF!*

Derfor skal vi sige JA! den 27.

Nogle herhjemme siger ganske vist, at „EF-pakken“ går for vidt og derfor er farlig. At det er uden hold i virkeligheden, kan ingen være i tvivl om, når „pakken“ pakkes op – som her.

Smidiggørelse

I dag:

EF fungerer ofte tungt og langsomt på grund af kravet om, at alle 12 lande skal være enige, for at noget kan vedtages. Man har f.eks. ikke fået sænket grænserne for bilos – fordi der ikke kunne skabes enighed. Danmark syntes ikke, at reglerne blev strenge nok. Og derfor blokerede vi for de grænser, de andre lande ønskede at fastsætte.

Efter et JA:

EF vil komme til at fungere hurtigere og mere smidigt, fordi man i visse spørgsmål ikke længere vil kræve total enighed. Det vil være nok med et kvalificeret flertal.

Et ja vil f.eks. betyde, at der kan indføres en maksimumsgrænse for bilos i EF, fordi et kvalificeret flertal beslutter det. Men samtidig vil vi i Danmark kunne sætte grænsen så lavt vi vil, fordi ethvert land får fri adgang til at indføre strengere nationale miljøregler.

I dag:

Europa-Parlamentet har i dag ret til at blive hørt én gang, inden Ministerrådet træffer den endelige beslutning.

Efter et JA:

Parlamentet vil få ret til at blive hørt to gange, før Ministerrådet træffer den endelige beslutning.

I dag:

Veto-retten Ethvert EF-land har veto-ret i alle spørgsmål.

Efter et JA:

Ethvert EF-land har veto-ret i alle spørgsmål.

I dag:

Det indre marked – dvs. de 12 EF-lande under ét – skulle gerne fungere som et fælles hjemmemarked. Det gør det ikke, fordi der stadig kommer flere udviklede handelshindringer til.

Efter et JA:

Det indre marked – dvs. de 12 EF-lande under ét – får lettere ved at fungere som et fælles hjemmemarked. Fordi man fjerner endnu en række hindringer for den frie handel tværs over grænserne. Hindringer, som specielt rammer et land som Danmark med mange små og mellemstore virksomheder. Hindringer, som lægger ca. 10 procent på varenes pris, og som begrænser den danske eksport.

Forskning og teknologi

I dag:

Forskning og teknologi er ikke nævnt i Rom-Traktaten fra 1957.

Efter et JA:

For første gang indsættes et afsnit i traktaten om forskning og teknologi. Det vil styrke det fremtidige EF-samarbejde om udnyttelsen af de nye teknologier til gavn for produktion og beskæftigelse.

I dag:

Miljø

Miljøet nævnes ikke i Rom-Traktaten.

Efter et JA:

For første gang indføres der et afsnit om miljø i Rom-Traktaten. Det sker for at bevare, beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet, for at bidrage til beskyttelse af folkesundheden og for at sikre, at naturens ressourcer udnyttes fornuftigt.

I dag:

Arbejdsmiljø

Arbejdsmiljøet nævnes ikke i Rom-Traktaten.

Efter et JA:

For første gang indføres der et afsnit om arbejdsmiljø i Rom-Traktaten. Det sker for at beskytte arbejdernes sikkerhed og sundhed.

I dag:

Det europæiske politiske samarbejde (EPS)

De 12 EF-lande rådfører sig med hinanden om vigtige udenrigspolitiske spørgsmål. Hvis der ikke kan skabes en fælles holdning, er ethvert land frit stillet.

Efter et JA:

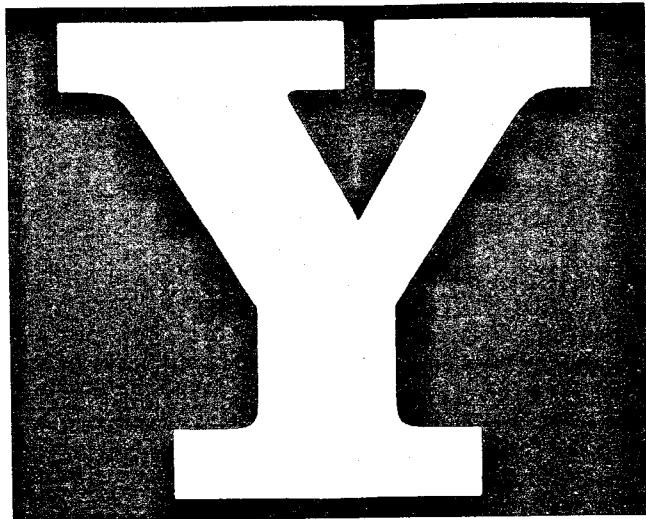
De 12 EF-lande rådfører sig med hinanden om vigtige udenrigspolitiske spørgsmål. Det er de nu traktatligt forpligtet til. Men hvis der ikke kan skabes en fælles holdning, er ethvert land fortsat frit stillet. Ideen er, at 320 millioner EF-borgere taler med større vægt end hvert land for sig. Ikke mindst i Øst-Vestforholdet.

Det nordiske samarbejde om udenrigspolitik fortsætter uændret. Det er nu udtrykkeligt fastslået, at det politiske samarbejde ikke begrænser Danmarks forhold til de andre nordiske lande.

Venstre kæmper for et dansk JA! til Fællesskabet torsdag den 27. februar.

Et nej ville blive alt for dyrt for os alle sammen . . .

Venstre

Venstresocialisterne

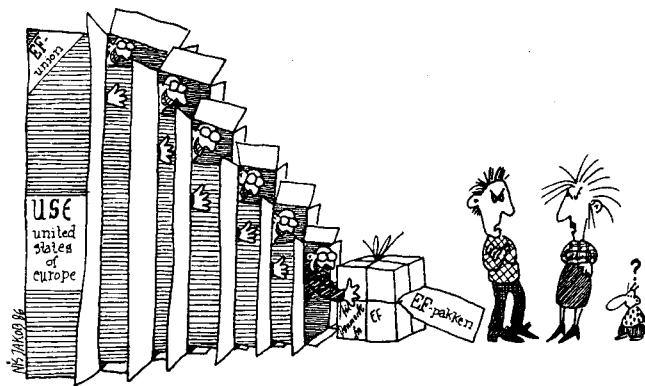
Stop EF-unionen – stem nej til EF-pakken

Tomme trusler

Folkeafstemningen d. 27. februar drejer sig om EF-pakken. Måske har du fået et brev fra din arbejdsgiver, der „informerer“ om, at et nej vil koste dig eller nogle af dine arbejdskammerater jobbet. Men hele den „oplysningskampagne“, som arbejdsgivere, Industriråd, Landbrugsråd og andre har satset millioner af kroner på, handler *ikke* om EF-pakken. Den bygger på luftige påstande om, at Danmark nærmest vil blive mobbet ud af EF, hvis vi siger Nej. Skrækkampagnen har vist sig at savne ethvert grundlag. Hvad enten man ønsker det eller ej, vil et Nej til EF-pakken slet ikke være nok til at bringe Danmark ud af EF.

De økonomer, der *faktisk* har beskæftiget sig med at vurdere, hvad et Ja eller Nej til selve EF-pakken vil betyde, mener ikke, at det vil betyde ret meget.

Det er *ikke* flæskepriser, eksportindtægter og arbejdspladser, vi skal stemme om. Det er et *politisk* spørgsmål.

EF-pakken er endnu et skridt på vejen mod unionen. Det er *det*, afstemningen handler om.

Vetoretten undergraves

Vetoretten er Danmarks betingelse for overhovedet at være i EF. Garantien for, at folketinget altid kan sige nej til hvad som helst.

Nu indføres der flertalsafstemninger på nye områder, dvs. Danmark kan stemmes ned. Men, siger pakketilhængerne, selv om vi opgiver traktatens regel om enstemmighed, så har vi stadig vetoretten, som blev aftalt i Luxembourg-forliget, men som ikke står i nogen traktat. Sandheden er, at denne veto bliver meget svær at fastholde. Hollandske ministre hævder, at landene allerede har indgået en „stiltiende“ aftale om ikke at bruge vetoretten på de nye områder med flertalsafstemninger. Og ærlig talt: man afskaffer ikke reglen om enstemmighed, for at de enkelte lande derefter skal nedlægge veto den ene gang efter den anden. Så ville det hele jo bare være pjat. Derfor må man se i øjnene: *vedtages pakken, så er vetoretten undergravet.*

Vejen til unionen

Unionen indføres ikke med ét skridt. Gjorde den det, var den lettere at stoppe. Den indføres i små bidder: f.eks. oprettelsen af det udenrigspolitiske samarbejde (EPS) og indførelsen af det direkte valg til EF-Parlamentet. Og nu EF-pakken. Hvad så næste gang? Den politiske union er først og fremmest et mål for den vesteuropæiske storfinans og de multinationale. EF-pakken er et skridt i denne udvikling. EF-Kommissionens hvidbog om det indre marked er det også. Nedbrydning af alle skranker og harmonisering af alle regler er løsningen for den vesteuropæiske storindustri. Ikke for lønarbejderne og almindelige mennesker.

Miljø og arbejdsmiljø i klemme

Det indre marked og fjernelsen af enstemmighedsprincippet betyder, at arbejdsmiljøet kommer alvorligt i klemme i EF-bureaukratiet.

Et eksempel: Hvis den danske regering stiller forslag om forbud mod asbestholdige bremsebelægninger fra 1991 i EF, kan den komme i mindretal.

I stedet vedtager et flertal i EF f.eks. fortsat frit salg af asbestprodukter. I 1991 vil den danske hovedproducent (Roulund) kunne producere bremsebelægninger uden asbest. Derfor kunne Danmark ønske at følge sit forbud op mod fremstilling af asbestholdige bremsebelægninger med et forbud mod import af samme. Ellers er der *ingen* beskyttelse af de mekanikere, der skal arbejde med bremsebelægningerne.

Vil Kommission og EF-Domstol ikke kunne påstå, at der er tale om en vilkårlig beskyttelse af et dansk firma over for udenlandsk konkurrence? Og så kan Danmark dømmes ved EF-Domstolen.

Sagen er, at hvor Danmark nu kan forhindre dårlige miljøforslag med et nej, så kan vi stemmes ned, hvis pakken vedtages. Hvis Danmark alligevel indfører nogle bedre bestemmelser på miljøområdet, så skal det godkendes af Kommissionen. Og vi kan blive slæbt for

EF-Domstolen gennem den nye lynjustits. Det vil altid være et skøn, hvor der vil være konflikt mellem miljøhensyn og hensynet til den uhæmmede frie konkurrence. Så de såkaldte garantier er intet værd.

Fælles sikkerhedspolitik

Også med hensyn til det udenrigspolitiske samarbejde tages der skridt henimod unionen med EF-pakken. Det betyder, at det danske folketingsflertals sikkerhedspolitik bliver udsat for et stærkere pres i EF. Danmark skal konsultere de andre EF-lande, før vi tager stilling til et udenrigspolitisk spørgsmål, f.eks. i FN vedr. sanktioner mod Sydafrika. Der skal tilstræbes enighed mellem landene. Særstandpunkter, der kan skade EF's „effektivitet som samlet kraft“, skal undgås. EF-pakken siger som noget nyt, at landene er „indstillet på at styrke samordningen af deres holdninger vedrørende de politiske og økonomiske aspekter af sikkerheden“. Som det radikale venstre så stærkt har fremhævet, så åbner dette for et våbenteknologisk samarbejde og muligvis en fælles våbenproduktion.

Dette er VS imod. VS går ind for et åbent samarbejde mellem ligeberettigede lande fra sag til sag, hvor man ikke kan stemmes ned. Og international solidaritet.

Vælg det sikre – stem nej

EF-pakkens konsekvenser er først og fremmest politiske; endnu en rutschetur mod unionsdannelsen. Veto-retten undergraves mere og mere. Derfor gælder folkeafstemningen d. 27. februar også selve retten til at sige nej. Kan vi ikke sige nej nu – hvor Danmark har den traktatmæssige ret til at sige nej – hvornår kan vi så sige nej? Et ja åbner op for uoverskuelige politiske konsekvenser. Et nej derimod vil stoppe unionsplanerne. Et ja vil ikke betyde økonomiske mirakler, et nej vil ikke betyde økonomisk ruin, højst et par måneders hysteri.

Sig nej; ellers er det måske sidste gang, du bliver spurgt.

Derfor: Vælg det sikre – stem nej.

Folkebevægelsen mod EF er ikke med i denne avis – men Folkebevægelsens avis, NOTAT, udkommer hver dag fra 13. februar.

Bestil Unionspakken, Hvidbogen om det indre marked, pjece om unionspakkens indhold på Folkebevægelsen mod EF's sekretariat, Nørrebrogade 18 B, 2200 Kbh. N. Telefon: (01) 37 20 66.

Fremskridtspartiet

Valget er let for alle

Den 27. februar skal vi stemme om en enkelt ting: EF-pakken.

Kendsgerningen er, at denne pakke indeholder fire særdeles positive ting for Danmark.

1. Flere arbejdspladser i eksportvirksomhederne.
2. Flere kroner i valutakassen.
3. Bedre og billigere varer i danske butikker.
4. Mindre bureaukrati i EF.

Dette er, hvad vi skal stemme ja til den 27. februar.

Valget er altså lige så let, som hvis spørgsmålet på stemmesedlen havde været: „Ønsker De, at det skal gå det danske fodboldhold godt ved VM i Mexico?“.

Gæld, gæld og atter gæld

Nogle vil måske mene, at det er ret ligegyldigt, om denne EF-pakke vedtages eller ej. Det er folk, som endnu ikke har forstået, hvilken forfærdelig situation Danmark befinder sig i, fordi danske vælgere til og med valget i 1984 har udpeget politikere, som alene kan ånde med gæld, gæld og atter gæld.

Danmark er i kraft af sit dårlige styre igennem 25 år blevet verdens mest forgældede nation. I øjeblikket går det stærkere end nogen sinde før.

Eksporten skal øges

Redningsplanen er øget eksport. Kun danske varer, der produceres og eksporteres, kan tilbagebetale de mange, mange milliarder kroner vi skylder væk til udlandet.

At sælge sine varer, skabe beskæftigelse og bringe fremmed valuta til landet er ikke blot noget man gør, uden at visse forudsætninger er i orden.

Danmark er i den lykkelige situation, at der over hele landet findes et utal af driftige virksomheder, som med titusinder af dygtige og pålidelige medarbejdere er

parat til at yde en kraftpræstation inden for alle områder som f.eks. industri, teknologi, landbrug, fiskeri, handel og håndværk.

Et stort fællesmarked, befriet for mange af de hindringer, der i dag lægges for en fri handel på tværs af landegrænser, vil give bedre muligheder for, at danske virksomheder kan udfolde sig.

Modstandere af EF

Hvad man ellers mener om EF som helhed, bør man stemme ja til EF-pakken.

Også for min skyld – stem JA

Det er forkert, når det påstås, at vi kommer en udmeldelse af EF nærmere ved et nej til pakken.

Afstemningen har intet som helst at gøre med Danmarks fortsatte medlemskab af EF. Uanset om pakken vedtages eller ej, vil Danmark stadig væk være medlem af EF.

EF-Parlamentet

Danmark har en klar fordel ved at være med som fuldgyldigt medlem i det store fællesmarked, hvor handel, produktion og ressourceudnyttelse foregår på lige fod på tværs af landegrænser, og hvor medlemmerne er nogle af verdens rigeste nationer.

Det har intet med virkeligheden at gøre, når socialdemokraterne i deres SF-frygt har opfundet, at EF-pakken skulle styrke det EF-Parlament, vi valgte ved EF-valget i sommeren 1984. Det får overhovedet ingen øget magt i kraft af EF-pakken.

Radikal slinger

Det er også anstrengt, når de radikale render rundt og jamrer over, at udenrigspolitikken nu bliver skrevet over på et andet stykke papir end det i øjeblikket gældende. Heller ikke i Europas udenrigspolitiske samarbejde ændrer EF-pakken det mindste.

Ligeegyldighederne om EF-Parlamentet og udenrigspolitikken er alene kommet med i EF-pakken som tomme høflighedsfraser over for nogle politikere, der frygtede personligt at tabe ansigt over for deres vælgere nede i det sydlige Europa, hvis der ikke stod et eller andet om de emner.

Stem ja

I den situation, Danmark befinder sig, kan vi ikke undvære EF, hvis vi skal ud af den gældsætning, som er påført af de gamle partier. Den reelle risiko er, at som stemmekøbsmilliarderne ruller, kan vore børn og børnebørn komme til at henslæbe deres tilværelse i et gældsfængsel, hvis ikke befolkningen benytter enhver mulighed over for de herskende partiers totale ansvarsløshed.

Med et ja den 27. februar bliver vi noget bedre udrustet til at styrke Danmark.

Derfor skal alle af hus og sætte kryds ved JA.

I hele sin tilværelse må man følge med tiden. Heller ikke EF kan til evig tid stå stille på ordningerne, som de blev udformet i 1957.

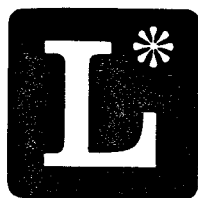
I øvrigt burde folkeafstemningen også have sikret, at reklamer kan betale for vores TV og radio.

Det foreslog fremskridtspartiet i folketinget.

Men som med så mange andre fornuftige fremskridtsforslag kan vi heller ikke trænge igennem med dette, før vælgerne ved næste folketingsvalg har sikret liste Z flere stemmer.

Fremskridtspartiet

ommer en
ken.
gøre med
anset om
væk være

Leksikon

med som
ked, hvor
føregår på
ivor med-
tioner.
når social-
st, at EF-
valgte ved
det ingen

r rundt og
er skrevet
øjeblikket
spolitiske

udenrigs-
kken som
ikere, der
es vælgere
od et eller

un vi ikke
ng, som er
er, at som
irn og bør-
relse i et
ter enhver
le ansvars-

ogget bedre

JA.
len. Heller
ne, som de

e sikret, at

et.
emskridts-
med dette,
sret liste Z

EF

er den danske forkortelse for De europæiske Fællesskaber, der har følgende tolv medlemmer: Belgien, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Holland, Portugal og Storbritannien.

EF betegnes også „Fællesmarkedet“ eller „Fællesskabet“. Efterhånden har forkortelsen EF vundet indpas i den danske sprogbrug.

EF består af tre forskellige internationale organisationer:

Det europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF),

der udgør rammen om samarbejdet vedrørende kul og stål.

Det europæiske Atomenergifællesskab (EURATOM),

der udgør rammen om samarbejdet vedrørende fredelig udnyttelse af atomenergien.

Det europæiske økonomiske Fællesskab (EØF)

blev oprettet i 1957. Det er normalt dette samarbejde, der tænkes på, når forkortelsen EF eller navnet Fællesmarkedet bruges. Det er, fordi langt den overvejende del af samarbejdet finder sted inden for rammerne af denne organisation.

Rom-Traktaten

er det almindelige navn for Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab. Det er der-

for den traktat, som er grundlaget for det samarbejde, der i daglig tale benævnes EF.

Ministerrådet

er EFs øverste besluttede myndighed. Alle medlemslandes regeringer er repræsenteret hver med en minister. Hvilken minister det er, afhænger af den sag, der behandles.

Kommissionen

består for øjeblikket af sytten medlemmer. Forbundsrepublikken Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Storbritannien har to medlemmer. De øvrige medlemslande har hver et medlem.

Kommissionen er en uafhængig institution og må ikke modtage instruktioner fra medlemslandenes regeringer.

Kommissionens vigtigste opgave er at fremme EFs udvikling i overensstemmelse med Rom-Traktatens bestemmelser. I praksis betyder det, at Kommissionen udarbejder forslag til Ministerrådet.

Europa-Parlamentet

skal udtale sig om de fleste af de forslag, som Kommissionen udarbejder til Ministerrådet. Europa-Parlamentet har endvidere ret til at afsætte Kommissionen. Endelig kan Europa-Parlamentet øve indflydelse på en del af udgifterne på EFs budget og i sidste instans forkaste budgetforslaget som helhed.

Europa-Parlamentet har i alt 518 medlemmer, der vælges ved direkte valg. På samme måde som i de nationale parlamenter er der etableret partipolitiske grupper. En stor del af arbejdet finder sted i udvalg ligesom i de nationale parlamenter.

Domstolen

skal sikre, at traktaterne og de senere vedtagne EF-regler overhol-

Fortsættes næste side

Institutionernes sammensætning

Medlemsland:	Kommissionen	Ministerrådet		Parlamentet	Befolkningstal (1983) i millioner
	Antal medlemmer	Antal medlemmer	Stemmevægt	Antal medlemmer	
Luxembourg	1	1	2	6	0,4
Belgien	1	1	5	24	9,9
Holland	1	1	5	25	14,4
Frankrig	2	1	10	81	54,7
Italien	2	1	10	81	56,8
Vesttyskland	2	1	10	81	61,4
England	2	1	10	81	56,4
Danmark	1	1	3	16	5,1
Irland	1	1	3	15	3,5
Grækenland	1	1	5	24	9,8
Spanien	2	1	8	60	38,2
Portugal	1	1	5	24	9,9
I alt	17	12	76	518	320,5

Leksikon *Fortsat fra forrige side*

des. Kommissionen og de enkelte medlemslande kan indbringe sager for Domstolen. Det samme kan virksomheder og private personer, som berøres af en EF-beslutning.

EPS

står for det europæiske udenrigspolitiske samarbejde. Formålet er gennem et sædvanligt mellemstatsligt samarbejde at rådføre sig med hinanden om vigtige udenrigspolitiske spørgsmål. Beslutninger kan alene træffes ved enstemmighed. Kan der ikke etableres en fælles holdning, er hvert enkelt land frit stillet.

Veto-ret

henviser til det såkaldte Luxembourg-forlig fra 1966. Det er en politisk aftale, som går ud på, at et medlemsland i Ministerrådet kan modsætte sig flertalsbeslutning i tilfælde, hvor det mener, at der står vitale interesser på spil.

Enstemmighed

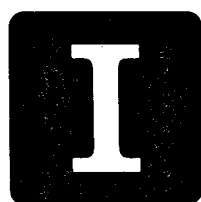
indebærer, at der ved afstemning i Ministerrådet er et traktatmæssigt krav om tilslutning fra alle medlemslande for, at en beslutning er gyldig.

Kvalificeret flertal

indebærer, at der i henhold til traktaten kan træffes beslutning i Ministerrådet gennem en flertalsafstemning, hvor mindst 54 af de afgivne stemmer i rådet er for, jfr. de i skemaet anførte stemmевægte.

Tekniske handelshindringer

er forskellige regler, som medlemslandene har gennemført vedrørende tekniske forskrifter, normer, standarder, prøvnings- og godkendelseskrav m.v. Ofte har disse regler den virkning, at de afskærmer hjemmemarkedet over for andre medlemslandes produkter.

Information

Folketingets sammensætning

Socialdemokratiet*)	57
Det konservative folkeparti	43
Venstre, Danmarks liberale parti**)	23
Socialistisk folkeparti	21
Det radikale venstre	10
Centrum-demokraterne	8
Venstresocialisterne	5
Kristeligt folkeparti	5
Fremskridtspartiet	4
De frie demokrater	1
Uden for ovennævnte partier:	
Valgt på Færøerne (Fær.)	1
Valgt i Grønland (Grønland)	1
	179

*) Heraf 1 medlem valgt i Grønland

**) Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

En uddybning af de enkelte indlæg i denne tryksag kan fås ved henvendelse til:

Adresse:	Telefon-nr.	Adresse:	Telefon-nr.
Socialdemokratiet Thorvaldsensvej 2 1998 Frederiksberg C Giro: 5002095	01 39 15 22	Centrum-demokraterne Landskontor Vesterbrogade 62 ³ 1620 København V	01 23 71 15
Det konservative folkeparti Tordenskjoldsgade 21 ¹ 1055 København K Giro: 4003403	01 13 41 40	Venstresocialisterne Studivestergade 24 ¹ 1455 København K Giro: 6971660	01 13 46 44
Venstres landsorganisation Søllerødvej 30 2840 Holte Giro: 5111196	02 80 22 33	Kristeligt folkeparti Skindergade 24 1159 København K Giro: 9141405	01 11 31 60
Socialistisk folkeparti Christiansborg 1240 København K Giro: 4033000	01 15 55 95 01 12 70 11	Fremskridtspartiet Christiansborg 1240 København K Giro: 3317331	01 11 66 00 lok. 1449 og 1450
Det radikale venstre Christiansborg 1240 København K Giro: 2003201	01 12 72 51	De frie demokrater Christiansborg 1240 København K. Giro: 7070802	01 39 55 20